

Komentář k evangelium: Evangelium do každého domova

Evangelium a komentář k 15. neděli v mezidobí. Veškerá autorita pochází od Boha. Ježíš nám chtěl dát jasně najevo, že jen ti, kdo věří a snaží se s ním ztotožnit, budou moci konat jeho skutky (Jn 14,12), přemáhat démony a léčit nemoci.

13.07.2024

Evangelium (Mc 6, 7-13)

(Ježíš) zavolal svých Dvanáct, začal je posílat po dvou a dával jim moc nad nečistými duchy. Nařídil jim, aby si na cestu nic nebrali, jen hůl: ani chléb, ani mošnu, ani peníze do opasku, jen opánky na nohy, ani aby si neoblékali dvoje šaty. Řekl jim: „Když přijdete někam do domu, zůstávejte tam, dokud se odtamtud nevydáte zase dál. Když vás však na některém místě nepřijmou a nebudou vás chtít slyšet, při odchodu odtamtud si vytřeste prach ze svých nohou na svědectví proti nim.“ Vydali se tedy na cesty a hlásali, že je třeba se obrátit. Vyháněli mnoho zlých duchů, pomazávali olejem mnoho nemocných a uzdravovali je.

Komentář

Evangelium dnešní mše svaté (Mk 6,7-13) nám ukazuje Ježíše, který po dvou posílá Dvanáct, aby hlásali obrácení, uzdravovali a osvobozovali

ty, které utlačuje ďábel. Ježíš je žádá o to, co později připomene Petr v jedné ze svých promluv ve Skutcích apoštolů: "Jak Bůh pomazal Ježíše Nazaretského Duchem svatým a mocí, jak on všude procházel, prokazoval dobrodiní, a protože Bůh byl s ním, uzdravoval všechny, které opanoval ďábel" (Sk 10,38). Poslání, k němuž se všichni cítíme být povoláni. Stručný text Markova evangelia nám však říká mnohem víc, než se zdá, a další čtení, která se čtou při mši svaté, nám ho pomáhají prohloubit.

V prvním z nich k nám promlouvá prorok Ámos: "Nejsem prorok ani prorocký učeník, jsem pastýř a pěstitel smokvoní. Hospodin mě vzal od stáda a řekl mi: `Jdi a prorokuj mému izraelskému lidu!'" (Am 7,14-15). To, co nám první krátké čtení osvětluje o evangeliu, je právě toto přesvědčení, že je to Bůh, kdo povolává proroka: pravý prorok

nejedná z lidských pohnutek ani nehlásí poselství, aby zapůsobil na své posluchače. Je v něm pokora i odvaha: odvaha, která pramení z toho, že je nositelem božského poselství, poselství, které je láskou a milosrdenstvím, protože je pozváním k obrácení, na němž závisí život sám.

Totéž slyšíme v žalmu: "Bůh vyhlašuje pokoj pro svůj lid, pro své věrné, pro ty, kdo se k němu s důvěrou navracejí" (Ž 85,9). Ti, kdo slyší Boží slovo, jsou přátelé, a my všichni jsme povoláni být přáteli! Někteří však naslouchají a někteří ne, a tak je prorok poslán nejen proto, aby přinesl poselství, ale má za úkol pokusit se otevřít srdce těch, kdo mu naslouchají, alespoň malou skulinkou, díky níž do nich pomalu vstoupí a začne působit Boží poselství.

Prorok není poslán, aby odsuzoval, ale aby mluvil o Boží spáse, o jeho

lásce a milosrdenství a aby všem připomínal, že daleko od Boha, v rukou hříchu, není možný žádný život.

Proroku, apoštolovi, byla dána velká moc a na to nesmíme zapomínat: "Nezanedbávej dar, který je v tobě" (1 Tim 4, 14). Tato moc však musí být spojena s pevným přesvědčením, že každá autorita má svůj zdroj v Bohu a v případě proroka či apoštola je určena k apoštolátu. Ten, kdo je poslán, jak připomíná Marek, si s sebou přináší jen to, co je nezbytné k tomu, aby se na cestě udržel: hůl. Vyslanec je poutník, který jde od domu k domu, od srdce k srdci a přináší světlo a uzdravení, které je v evangeliu, které je sám Kristus a které mocně působí skrze Ducha. Dílo proroka právě díky tomuto působení, které uzdravuje tělo i ducha, ukazuje, že Boží království je již zde, uprostřed nás.

Toto mocné působení hlásání má svůj zdroj v samotném evangeliu, jehož hlásání, jak říká svatý Pavel, je hlavní odměnou, kterou dostávají ti, kdo evangelizují: "Jaká je tedy má odměna? To, že svobodně hlásám evangelium" (1 Kor 9,18). K tomu je však třeba, aby se člověk zavázal žít evangelium, které přijal, tedy apoštolskou víru, kterou sám Pavel nazývá štítem (Ef 6,16). Druhé čtení dnešní mše svaté je úžasnou syntézou této víry, jejímž jádrem je věčný Boží plán: povolání lidí, aby byli jeho dětmi, a aby byli před ním z lásky svatí a bezúhonní, protože na ně vylil s přebytkem bohatství své milosti a veškeré moudrosti a rozvahy (srov. Ef 1,3-14).

Dnešní čtení nám připomínají, k čemu jsme povoláni, a velikost apoštolského postavení křesťanů, na které Bůh spoléhá, že všem oznámí svůj úžasný plán: Musíme vstoupit do každého domu, abychom přinesli

světlo evangelia do každé rodiny!
(Srov. Mk 16,15-18). Největší síla
křesťana je zakořeněna v tom, že si
evangelium zvnitřnil a učinil ho
životem: ve vědomí, že jsme od
věčnosti tak milováni, ve vědomí, že
jsme povoláni k tak velkým věcem,
ve vědomí, že s námi počítá sám Bůh,
v zakoušení jeho milosrdenství. To
vše nás vybízí k tomu, abychom si
položili otázku, do jaké míry
dovolujeme evangeliu vstoupit do
našich srdcí, aby nás proměnilo. Od
toho se odvíjí síla a přesvědčivost, s
jakou o Bohu mluvíme s každým
člověkem.

Juan Luis Caballero

Juan Luis Caballero //
Grafikstudion - Getty Images
Pro

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-evangelium-do-
kazdeho-domova/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-evangelium-do-kazdeho-domova/) (14.08.2025)